
Prorektor Royt: Angličtí profesori jezdí na kole i v talárech. Já občas v obleku

Prorektor Royt: Angličtí profesori jezdí na kole i v talárech. Já se občas projedu v obleku

„Tehle zámek je ze speciální oceli, z níž byly vyrobené i tanky wehrmachtu, které bojovaly u Kurska, to jen tak někdo nepřefízne,“ vysvětloval prorektor UK prof. Jan Royt, že na něj si žádný zloděj kol nepřijde. Jako nadšený cyklista denně brázdí Prahu křížem krážem na kole, pozor si tak musí dávat nejen na různé nenechavce, ale i na hustou automobilovou dopravu v centru metropole. Den bez aut, který si svět připomíná 22. září, prorektor Royt vyznává 365 dní v roce.



Na rektorát do Karolina jezdíte pravidelně každý den na kole. Patří profesor Royt a kolo dohromady odjakživa, nebo jste cyklistice propadli až v poslední době?

Jezdím odjakživa. Kolo mi nahrazuje koně. *(smích)* Cítím se na něm svobodně a je to nejrychlejší způsob dopravy. Jezdím na něm po celé Praze, jsem nezávislý na městské dopravě.

Kolo u vás tedy vyhrálo kvůli rychlosti?

Já jsem člověk netrpělivý. Nerad čekám na tramvaje, nechci být v těch návalech, rád se cítím svobodně. Navíc mám dobrý pocit, že se člověk udržuje v kondici. Denně ujedu tak deset kilometrů, někdy i víc. To už je docela dobré.

Jak daleko to máte z domova na rektorát?

Není to tak daleko, jezdím z Letné. Je to přesně 2,5 kilometru, měřil jsem si to.

Tak to je cesta do práce příjemná – z kopce –, avšak z práce nepříjemná – do kopce...

Právě naopak. Když je člověk večer unavený a jede do kopce, vyburcuje vás to k pořádnému sportovnímu výkonu. A on je to nahoru na Letnou pořádný kopec. Pěkně si cestou vyčistím hlavu, když pak dojedu domů, už jsem docela v pohodě.

Nedávno jsem vás viděla na kole v pěkném lijavci. To jezdíte za každého počasí a v každém ročním období?

Bez ohledu na počasí, bez ohledu na roční dobu. A jezdím i delší úseky, z rektorátu také třeba na Katolickou teologickou fakultu UK, což je trochu delší cesta. Ale měřil jsem si to a na kole jsem o tři minuty rychlejší, než kdybych jel metrem.



Praha nemá úplně dobrou pověst mezi cyklisty, v centru je hodně hustá automobilová doprava. Jak se vám po metropoli jezdí?

Už jsem si zvykl, ale není to žádná slast. Je tu hodně agresivních řidičů, kteří nemají kolisty rádi. Cyklostezky v Praze, to je hrůza. Vždycky se musím strašně smát, když jedu po mostech, kde jsou vyznačené pruhy pro cyklisty, a najednou v půlce mostu pruh končí. Říkám si, jestli mám skočit a přeplavat, nebo co mám tedy dělat. Někde je to úplně absurdní. Na druhou stranu je spousta pěkných cyklostezek mimo Prahu. Rád jezdím třeba kolem Labe směrem na Ústí a pak dál až do Drážďan. Raději tedy mimo hlavní město, ale nebojím se ani v něm, potom je však dobré mít na kole zpětné zrcátko.

Cyklistika je teď tak trochu v módě. Sledujete trendy v tomto sportu a to, co se „nosí“?

Trošku sleduji, nemám ale rád takové to přiléhavé cyklistické oblečení. Připadá mi to trapné. Každý pátek jezdívám čtyřicet padesát kilometrů na Okoř, do kopců. Zatím jsem však nepodlehli ani elektrokolu, ani cyklooblečení. Téměř provokativně jezdím ve starých šortkách a otrhaném tričku. Nelíbí se mi podobat se závodníkům, když žádný závodník nejsem.

Když je potřeba, tak po Praze jezdím i v obleku. Člověk si na to musí trochu zvyknout, sponkami sepnout nohavice, ale jde to. V Anglii jsem viděl jezdit profesory i v talárech, mají k tomu dokonce speciálně upravená kola, aby se jim taláry nezachytávaly do řetězu.

Kola se ale snažím kupovat relativně kvalitní, aby něco vydržela. Když člověk jezdí trochu ostřeji, může to být na špatném kole třeba při jízdě z kopce docela nebezpečné.

Kromě Okoře a polabské cyklostezky, jaká jsou vaše další oblíbená místa na projížďku?

Když jsem na chalupě v Černovicích na Jindřichohradecku, jezdím skutečně každý den okolo pětadvaceti třiceti kilometrů. Příležitostně s přáteli jezdíváme rádi také okolo Blatné, teď si plánujeme Mnichovo Hradiště. Rád bych také jel po cyklostezce z Berlína až na sever k moři, oceňuji, že celá cesta vede po rovině. A za dva roky bych rád na kole vyjel až do Santiaga de Compostela.

Z Prahy?

Z Prahy ne, ale nějakou kratší část bych na kole rád zkusil.

Takže i letošní léto jste se opřel do pedálů?

Přesně tak. Vzhledem ke své funkci jsem sice neměl moc volna, ale každý den, co jsem byl na chalupě, jsem pravidelně těch pětadvacet třicet kilometrů ujel.

Kolik nyní máte kol?

Aktuálně mám tři. Jedno silniční s úzkými pneumatikami a dvě se silnějšími pneumatikami. Občas se něco rozbije, tak abych měl možnost je vystřídat.

Doporučil byste svým kolegům a studentům UK, aby začali jezdit na kole?

Určitě. Znáám dobře německé prostředí, hodně jsem tam přednášel. Všechny německé univerzity jsou obklopeny koly. Když se ale porozhlédnete kolem našich fakult, je to smutný pohled. Praha je sice trošku specifická pro cyklistiku, přece jenom by se tu ale na kolech mohlo jezdit více. Cyklistika přispívá ke zdravému ovzduší ve městě, člověku dává pocit svobody a zlepšuje jeho fyzickou kondici. Je to takový psychofyzický trénink...